

Franjo DŽakula (glavni i odgovorni urednik)

Ljetopis 50. godina Osnovne škole “Ivan Goran Kovačić” Đakovo 1958.-2008.

Osnovna škola “Ivan Goran Kovačić” Đakovo, Đakovo, 2008.

U posljednje vrijeme niču školske monografije sa đakovačkoga područja, iako ih većina škola nažalost još uvijek nema. Kao svijetli primjer i dobar orijentir svima ističe se knjiga “Škola u Strizivojnoj 1830. - 2000.”. Svojim stručnim pristupom, dobrom koncepcijom, obimnom građom, eminentnim uredništvom i recezentima, prijevodima na tri strana jezika i očitim entuzijazmom i zalaganjem ravnatelja Andre Mršića dobivena je odlična monografija. Nažalost, “Ljetopis” đakovačke Osnovne škole “Ivana Gorana Kovačića” nije na tome tragu.

Vidljivo je da osamljeni glavni i odgovorni urednik ove školske monografije Franjo DŽakula, inače dobar i plodonosan pjesnik, nije imao preveliku pomoć uređivačkog odbora, pa je zakazala čak i korektura. Naime; literatura i izvori navedeni su nestručno, u impresumu, umjesto na kraju knjige, građa je oskudna i neselektivna, dokumentacija je neusklađena, kao što je očita i grafička neujednačenost jer su fotografije nagomilane na kraju knjige, a neke se čak i dupliraju, nema poželjnoga sažetka niti prijevoda, već je na kraju knjige patetični epitaf koji ne opravdava skromno izdanje. Mala općina pored ovoga grada u svemu je iznad jer se jednostavno puno više radilo i odgovornije pristupilo poslu.

Kroz šest poglavlja ove spomenice oslikava se Život i povijest Osnovne škole “Ivana Gorana Kovačića” u Đakovu. Početno su navedene činjenice iz povijesti đakovačkoga školstva bez novih fakata i opažanja, potom slijede omanja poglavlja o lokaciji školske zgrade i egzistiranju od 1898. godine. Nakon poslijeratne Mješovite škole razdruživanjem 1956./57. godine nastaju dvije đakovačke osnovne škole, a Druga osnovna škola je prethodnica današnje “Goranove” škole. To je dakle datum osnutka ove Škole, a ne 1958. godina kada je ona samo još dobila i do danas zadržano ime. Radilo se i na dvije lokacije, u Ulici kralja Tomislava 14 i u zgradi bivšeg kotara, današnjem Muzeju Đakovštine. Uz popise djelatnika, sažeto djelovanje i pokoju staru fotografiju,

prati se daljnje napredovanje i rast Škole. Unatoč izgradnji montažne zgrade radilo se i u tri smjene u nepovoljnim uvjetima. Priključene su i škole iz obližnjeg Kuševca i Širokog Polja, bilježi se i potres iz 1964. godine i tragična pogibija jedne učenice.

Rastao je broj učenika i odjeljenja te su izgradnjom novog đakovačkog školskog centra, inače prvotno namijenjenog upravo ovoj Školi, preuzete stare zgrade Gimnazije i novija zgrada Ekonomske škole. U sedamdesetim godinama dvadesetog stoljeća osjetan je rast i napredovanje, a od 1971. godine redovno izlazi i značajan đakovački školski list "Goran". Konačno je 1983. godine adaptirana stara dotrajala školska zgrada. Slijede ratne devedesete godine, poteškoće i prebukiranost, od 1996. godine ravnateljem postaje današnji prof. Tihomir Benke, dok Glazbena škola otpočinje svoje djelovanje od 1999. godine. Navedeni su i značajni posjeti Školi, dobri rezultati, natjecanja i nagrade, djelatnici i učenici kojih se rado sjećamo te na kraju nagomilan slikovni materijal na stotinjak stranica ovog malog Ljetopisa.

Permanentnijim radom i ozbiljnijim pristupom moglo se daleko više postići i tada bismo dobili vrijedniju školsku monografiju, a ne tek puko bilježenje bez analize i sređenog pregleda ove značajne i bogate školske ustanove, kako znanjem, tako i djelovanjem te rezultatima. Očekujemo znatno bolje buduće školske spomenice sa đakovačkog područja.

Hrvoje Miletić